

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010118
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3619010118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanej U. Z., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom A., O. XXX/XX, trestne stíhanej pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 23. novembra 2022, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/81/2020, zo dňa 10. mája 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietajú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. mája 2021, sp. zn. 2T/81/2020, obžalovaná U. Z., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom A., O. XXX/XX bola podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 73/19/3305-48 zo dňa 02.12.2020 pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že dňa 20.11.2018 v obci N., okr. A., prostredníctvom inej osoby, na parkovisku pred reštauráciou P. pri rieke D. predala poškodenému H. N., na základe kúpnej zmluvy, osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia Combi, teč: D r.v. 2007, VIN H šedej metalízy za sumu 2.150 € s ukazovateľom najazdených kilometrov 217 406, napriek tomu, že vozidlo malo reálne najazdených viac ako 330 000 kilometrov, kedy úmyselným zásahom do ukazovateľa najazdených kilometrov, nezisteným spôsobom znížila počet najazdených kilometrov, čím umelo navýšila hodnotu uvedeného vozidla, pričom manipuláciou so snímačom najazdenej vzdialenosti (tachometrom) vozidla v súvislosti s najazdenými kilometrami obžalovaná poškodenému pri predaji zatajila, čím svojim konaním spôsobila H. N. škodu vo výške 709,-€, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení prokurátor proti nemu podal odvolanie v neprospech obžalovanej do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Mám za to že, súd pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci a závery vykonaného dokazovania pokiaľ ide o preukázanie viny obžalovanej, kedy súd dôsledne nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, vykonané dôkazy účelovo vyhodnotil jednostranne iba v prospech obžalovanej a v rozpore s prejavenu vôľou a vedomím obžalovanej týkajúcej sa jej zavinenia súvisiaceho so spáchaním prejednávaného skutku.

Súd svoje rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby odôvodnil v podstate tým, že posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy, vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že skutok sa síce stal, má aj znaky žalovaného trestného činu, ale obžalovaná ho nespáchala, pretože trestný čin spáchal iný páchatel'. Napriek skutočnosti, že obžalovaná vyhlásila na súde, že je vinná zo spáchania

stíhaného skutku a napriek tomu, že sa vo svojom výsluchu k stíhanému skutku v plnom rozsahu priznala a svoje konanie oľutovala, pričom zo spáchania skutku ju usvedčujú minimálne dvaja svedkovia, súd vyhodnotil dokazovanie v tom smere, že obžalovanú s predmetnou trestnou činnosťou nespája nič, pričom následne súd svoje úvahy podopiera len fabuláciami o tom, ako nemohla obžalovaná predmetné vozidlo vlastníť, nakoľko je ho mal predať jej druh pod cenu, za ktorú ho nadobudol on, a tiež že nemohla zabezpečiť stočenie kilometrov predmetného vozidla a zabezpečiť jeho predaj, nakoľko na to údajne nemala čas z dôvodu starostlivosti o štyri deti a vlastného zdravotného stavu. V rozpore s tým sudca správne uvádza, že rovnaká obžalovaná, s rovnakým počtom detí a zdravotným stavom bola v roku 2019 právoplatne odsúdená za prečin neoprávneného podnikania, ktorého sa dopustila v súvislosti s predajom ojazdených motorových vozidiel v podstate v rovnakom období, v akom, podľa sudcu nemohla spáchať trestný čin podvodu, ktorý sa jej obžalobou kladie za vinu. V zmysle uvedeného súd, napriek priznaniu obžalovanej, uznaniu viny z jej strany, ktoré boli podporené aj ostatnými vykonanými dôkazmi, nadobudol presvedčenie, že skutok spáchal U. F. a nie obžalovaná.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabráňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti.

V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov treba spomenúť aj skutočnosť, že určitý vplyv na myšlienkový postup pri posudzovaní a hodnotení dôkazov môžu mať aj životné skúsenosti sudcu, jeho životné postoje a zmýšľanie.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti a pravdivosti a vierohodnosti.

V zmysle vyššie uvedeného je potrebné konštatovať, že sudca neodôvodnene ignoroval vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny, jej priznanie k stíhanému skutku v celom rozsahu a oľutovanie vlastnej trestnej činnosti, ako aj výpovede svedkov a ostatné dôkazy, ktoré priznanie obvinenej potvrdzovali a nasvedčovali jeho pravdivosť, pričom svoje presvedčenie o tom, že skutok nespáchala obžalovaná založil na svojich predstavách a záveroch o možnosti, resp. nemožnosti obžalovanej stíhaný skutok spáchať, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

K oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby podľa písm. c) dôjde vtedy, ak dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sa síce preukáže, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkrimovaný skutok spáchal. Dôkazy môžu vylúčiť, že páchatelom je obžalovaný, napríklad preto, lebo v čase činu bol prítomný na inom mieste, než je miesto činu, alebo môžu preukázať, že páchatelom je zrejme iná osoba. V prejednávacom prípade nebol zo strany obhajoby produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že páchatelom skutku nie je obžalovaná Z., resp., že skutok spáchala iná osoba. Naopak obhajoba bola uzročená so spáchaním stíhaného skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona obžalovanou, kedy v záverečnej reči navrhol obhajca uznať obžalovanú vinnou a uložiť jej alternatívny trest nespojený s odňatím slobody, k čomu sa pripojila v záverečnej reči aj samotná obžalovaná.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, v zmysle § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Partizánskom, sp. zn. 2T/81/2020

a aby v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaná nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovanej spod obžaloby, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovanej spod obžaloby senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že oslobodzujúci výrok rozsudku okresného súdu je správny a zákonný.

Z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o danosti dôvodov na oslobodenie obžalovanej spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania vadu v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Pokiaľ ide o formálne vymedzenie prokurátorom namietaných chýb napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. v písomných dôvodoch odvolania, podľa právneho názoru odvolacieho súdu takéto formálne vymedzenie chýb napadnutého rozsudku prokurátorom nie je možné subsumovať pod konkrétne namietané pochybenia v písomných dôvodoch odvolania. Tento názor odvolacieho súdu vychádza z toho, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamietal existenciu chýb, ktorých odstránenie by vyžadovalo opakovanie vykonania dôkazov, alebo vykonanie ďalších dôkazov. Preto podľa právneho názoru odvolacieho súdu konkrétne dôvody v písomnom odôvodnení podaného odvolania prokurátora z hľadiska formálneho vymedzenia odôvodňujú záver o odvolaním prokurátora vytýkanej existencii chýb napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho

súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. aj na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, spáchala práve obžalovaná.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o vine obžalovanej zo spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovanú podaná obžaloba). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne skutkové závery má vyvodiť z vykonaných dôkazov). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že má právomoc len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj výrok o oslobodení obžalovanej spod obžaloby, má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutku obžalovanou, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

K argumentácii prokurátora v dôvodoch odvolania odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru práve argumentácia prokurátora vykazuje znaky jednostrannosti, pretože opomína vysporiadanie sa s okolnosťami svedčiacimi v prospech obžalovanej a s ktorými sa tiež vysporiadaval okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. K argumentácii prokurátora v súvislosti s neprijatím vyhlásenia obžalovanej o svojej vine odvolací súd uvádza, že v plnom rozsahu zotrúva na svojich záveroch v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 2.3.2020, sp. zn. 3To/119/2019, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora proti uzneseniu, ktorým okresný súd odmietol schválenie dohody o vine a treste v prejednávanej veci.

S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o prokurátorom namietanom porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o danosti existencie väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu prokurátorom nevytýkaných väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.